

og rimelig Maade uden at skabe uheldige Konsekvenser, hvad jeg ikke synes, Ordførers Endringsforslag gjør.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Jeg skal kun omtale Forslagene udenfor Udvalgets Liste. Jeg har tilladt mig at stille Endringsforslag om Forbedring af Telegrafbudenes Løn. Jeg kan afholde mig fra at udtale mig derom, da den ærede Ordfører, saavidt jeg hørte, har tiltraadt Forslaget. Det kan godt være, at der er andre Folk i lignende Stilling, som ogsaa fortjente en Lønningsforhøielse, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet (Dinesen) sagde, og det er jo Noget, jeg kan tage under Overveielse. Med Hensyn til det andet Endringsforslag angaaende en ny Post til to overtallige Assistenten i Postvæsenets Overbestyrelse, vil jeg sige, at jeg har jo havt Veilighed til at udtale mig derom under Behandlingen af Postlønningssloven. Jeg kan da indskrænke mig til at sige, at jeg ikke forstaa, hvorfor man skulde vedtage det Underændringsforslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) har stillet. Det er mig ganske uforklarligt. Derimod skal jeg ligeoverfor den ærede Ordfører erklære, at jeg ikke skal benytte en Vedtaagelse af dette Forslag, medmindre vi faae Postlønningssloven ud. Jeg skal dog bemærke, at man kunde have megen Nytte af at benytte disse Assistenten, selv om Lønningssloven ikke kom ud, til at forberede den fremtidige Ordning, og jeg vilde foraa vidt sætte megen Pris paa at kunne benytte Bevillingen, men jeg anerkjender selvfølgelig, at det bør sættes i nøie Sammenhæng med Redaktionen af § 1 i Lønningssloven, og at det derfor er rimeligt at vente med Benyttelsen, til ogsaa Forudsætningen er kommen til Stede. Da jeg som sagt har erkjendt dette, skal jeg ikke benytte Forslaget, medmindre det lykkes at gennemføre Postlønningssloven. Udenfor Listen har endvidere et Antal ærede Medlemmer stillet et Forslag om, at der skal heds et Tilskud til Holbæks Amts Landbosforening, og den ærede Ordfører har dertil stillet et Underændringsforslag, der gaar ud paa, at Tilskudet ikke skal være en Gave, men et Laan, der skal være rentefrit og uopsigeligt i 10 Aar. I den Anledning maa jeg for det Første erindre om, at denne Sag har været til en udførlig Behandling her flere Gange ved Andragender, der have været henviste til Ministeren, og dernæst har det været udførlig behandlet mellem Finansudvalget og mig. Da Finansudvalget derefter har opgivet at stille Sagen op, maa jeg formode,

at det har erkjendt, at de Grunde jeg har anført, være tilstrækkelige til ikke videre at røre ved Sagen. Nu kan man vel meget godt sige, hvad jeg erkjender, at Nøbet af Jaurbogaard skete ikke for at tjene Penge paa Virksomheden, men jeg veed bestemt, og det kan jeg henvise til, at der var Advarslere nok mod dengang at begynde paa en Opgave, som en Landbosforening aldrig kunde magte. Nu er denne Virksomhed, saavidt jeg skjønner, opgivet, ligesom ogsaa Skolevæsenet, og Spørgsmaalet reducerer sig altsaa efter min Mening til en Omordning af Prioritetsforholdene. Den Motivering, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gav af Sagen, gif da ogsaa, naar man ret forstod at høre efter, noget i denne Retning. Jeg kan ikke se, at der er Tale om noget som helst Andet, og hvorledes man for denne Eiendoms Bedkommende skulde kunne gjøre det uden Konsekvenser, formaar jeg ikke at se. Der har tidligere været stillet Forslag op om Laan saavel som ogsaa om Gaver, men jeg har ikke været i Stand til at kunne tiltræde eller anbefale noget af dem, og det formaar jeg heller ikke nu. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er rigtigt, at Folkestyret i sin Tid vedtog at give en Bevilling til et Tilskud til at begynde denne Virksomhed der, men den blev ikke givet, da Landstinget ikke gif ind derpaa, og Ministeren ikke heller, men det maa erindres, at der dog blev hødet derpaa ved et Laan, som blev givet Anstalten, og som nok nu er under Afbetaling. Der er endnu en Rest tilbage (Bust: Halvdelen er betalt!). Naa. Om man kan komme til en Ordning af dette Forhold er jeg ikke i Stand til at udtale mig om, men jeg tror ikke, at man kan høde paa, at man ikke har kunnet magte denne Opgave, ved, at de Bedkommende nu hjælpes til en Prioritet i Eiendommen. I hvert Fald tror jeg ikke, at det kan ske uden Konsekvenser, som Rigsdagen ingenlunde kan være tjent med at tage imod. Derfor maa jeg vedblivende anbefale, at man forfaster saavel de 15 Medlemmers Forslag som den ærede Ordførers Forslag, denne Sag vedrørende.

Bust: Det er kun den korte Bemærkning, jeg ønsker at gjøre, at hvis Noget i Thinget havde faaet den Opfattelse, at Staten har gjort Noget for denne Sag ved at laane de Bedkommende nogle Penge, er det en Misforstaaelse. Der blev laant 9,000 Kr., og for disse gif Behnsbaron Jytpens Udler i Kaution, saa Statskassen havde Garanti nok for sine 9,000 Kr. Han er Kautionist den Dag i Dag for det Beløb, som